

Bilag 21.

Foreningen »De grønne
Omraader.

København, den 18. Juni 1946.

Til Folketingsudvalget til Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

Foreningen „De grønne Omraader“, der repræsenterer Lodsejere, hvis Ejendomme er underkastet Fredningsbestemmelser i Henhold til den udarbejdede Fredningsplan for Københavnsegnens grønne Omraader, tillader sig herved at rette Henvendelse til det ærede Udvalg, idet vi formener, at Afgiftsbestemmelserne i Lovforslag Nr. 160 vil ramme en Del af vore Medlemmer urimelig haardt.

I den i Lovforslaget omhandlede Periode er gennemført adskillige Fredninger, f. Eks. hvor der er ført Stier over Arealer med eller uden Fredning eller Erhvervelse til offentligt Brug af diverse Arealer, og disse Indgreb i Ejendomsretten har i de fleste Tilfælde medført meget alvorlige Indskrænkninger i Raadigheds- og Brugsretten, hvorfor der ogsaa er ydet Erstatninger, der i enkelte Tilfælde har andraget endog betydelige Beløb, uden at denne Indskrænkning i Ejendomsretten har medført nogen Nedgang i den nye Ejendomsskyldvurdering.

Til Eksempel kan nævnes følgende konkrete Tal fra et af vore Medlemmer, fra hvis Ejendom der for et Par Aar siden blev eksproprieret et Areal paa ca. 8 Tdr. Land samt paalagt Ejendommen visse Servitutter. Der blev ydet en Erstatning paa i alt 125 000 Kr. Ejendommens samlede Areal var før Ekspropriationen ca. 50 Tdr. Land, og den var dengang ansat til i alt 210 000 Kr. Denne Ejer faar altsaa en Formuestigning paa $210\,000 \text{ Kr.} \div 110\,000 \text{ Kr.} = 100\,000 \text{ Kr.}$ foruden Erstatningssummen 125 000 Kr. eller i alt 225 000 Kr.

Saafernt denne Skatteyder skal svare Afgifter i Henhold til Lovforslaget af hele denne Formuestigning, vil det med andre Ord sige, at den Erstatning, Staten ydede ham for et Par Aar siden, nu ganske simpelt inddrages i Statskassen paa ny, og Ejeren vil saaledes reelt ingen Erstatning have faaet for sin Jord.

Paa tilsvarende Maade stiller Forholdet sig for de øvrige Lodsejere, der har faaet eksproprieret og fredet Jord i Perioden 1939—45, medens de Lodsejere, hvis Sager først kommer til Behandling senere, helt vil undgaa Virkningerne af Loven.

Da de enkelte Lodsejere ikke har haft nogen Indflydelse paa Tidspunktet for Fredningsforanstaltningernes Gennemførelse, idet Tidspunktet bestemmes af Statens Fredningsmyndigheder, og ingen af Lodsejerne har ønsket Foranstaltningen gennemført, maa det synes at være simpel Retfærdighed over for disse Skatteydere, at der i Loven indsættes Bestemmelser om, at den udbetalte Fredningerstatning i disse Tilfælde holdes uden for Lovens Afgiftsbestemmelser, helt eller delvis, eventuelt efter særskilt Behandling i hvert enkelt Tilfælde.

Med Ærbødighed

P. F. V.

N. Porse,
Formand.